

N:o 33.

Af Herr **August Börjesson**: *Om rätt för rust- och rotehållare att, mot erläggande af värfringspenningar till visst belopp, varda befriade från rekryteringsskyldigheten, samt om beviljande af ett förslagsanslag för detta ändamål.*

Motionen återtagen af motionären.

N:o 34.

Af Herr **J. E. Billström**: *Om inregistrering vid domstol af arfskifte, deri fastighet förekommer till delning.*

Efter hvad känt är behöfver den person, som ärft fastighet på landet, icke i likhet med hvad som är fallet med inköpt sådan egendom, förskaffa sig åtkomst till hemmanet medelst lagfart hos Domstolen i orten, enär bouppteckning och arfskifte efter den döde som lemnat egendomen i arf utgöra lagliga bevis för eganderätten; men då många bouppteckningar högst ofullständigt upprättas och ett arfskifte lätt kan bortkomma, har erfarenheten visat att mången varit urståndsatt att styrka eganderätten till den jord han ärft, och man kan lätt tänka sig, hvilka svårigheter häraf uppstå, då sådana hemman skola försäljas, intecknas eller belånas.

Med anledning häraf anhåller jag vördsamt, det Riksdagen ville besluta att uti 12 § Ärfda-balken inrymmes det stadgande:

att arfskifte efter död person skall, derest fastighet förekommer till delning, inom viss tid (t. ex. ett år) efter dödsfallet eller längre, om därför förefinnes skäl och domaren sådant tillstodjer, vid lämplig påföljd upprättas och å det ting som infaller näst 3:ne månader derefter till vederbörlig domstol ingifvas för inregistrering på sätt som är föreskrifvet med bouppteckning.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles vördsamt.

Stockholm den 27 Januari 1873.

J. E. Billström.

N:o 35.

Af Herr **C. A. Larsson**: *Om successiv afskrifning af grundräntor och kronotionde.*

Då jag vid riksdagen 1869 väckte motion om grundräntornas kapitalisering på det sätt, att staten skulle öfverlåta desamma på allmänna Hypotheks-banken i utbyte mot dess femprocentsobligationer till ett mot kapitalet svarande belopp, så rönt denna motion föga understöd, hvarken i Första, eller Andra Kammaren, utan förslaget ogillades. Det fanns då föga mer än en person i hvardera Kammaren, som gillade den af mig framkastade principen för frågans nöjaktiga lösning. Under den treåriga riksdagsperiod som sedermera förflutit, har denna fråga hållits vid lif af åtskilliga ledamöter i Andra Kammaren; men icke nog med att den varit väckt och diskuterad, den har tagit stora steg framåt i en för jordbruket än mera fördelaktig riktning, och mina dåvarande motståndare hafva vid senaste riksdag visat sig hylla samma aflösningsprincip som de tre år förut motarbetade.